

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Nr 245 (1695) B

Warszawa, piątek 14 października 1955 r.

Cena 20 gr

Kto
pójdzie
w jego
ślad?

Umocnić „ducha Genewy” Sesja Biura Światowej Rady Pokoju w Wiedniu

WIEDEN. 12 bm. rozpoczęła się w Wiedniu sesja Biura Światowej Rady Pokoju. Sesja omówiła obecną sytuację międzynarodową i środki, jakie powinien podjąć światowy ruch obrońców pokoju, aby umocnić „ducha Genewy” i przyczynić się do sukcesu przyszłej konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech wielkich mocarstw.

Wizyta okrętów radzieckich w Portsmouth...

LONDYN. W dniu 12 października rano do bazy brytyjskiej marynarki wojennej w Portsmouth przybyły z wizytą trzy radzieckie krążowniki „Swierdłowski”, „Aleksandr Suworow” oraz niszczyciele „Smietliwyj”, „Sposobnyj”, „Smotriaszczij” i „Sowierszenyj”. O godzinie 11, według czasu londyńskiego, krążowniki „Swierdłowski” oddali „salut narodowy” — 21 salw. Odpowiedzieli im z angielskiego brzoju powitalne salwy dział okrętowych.

Gdy krążownik „Swierdłowski” przybył do brzoju, charge d'affaires ZSRR w Anglii N. D. Bielochostowski, admirał A. G. Golowko, admirał G. A. Day przywitał salwą powitalnego salut i dźwiękami hymnu radzieckiego wchodził na pokład krążownika.

...i angielskich
w Leningradzie

MOSKWA. Do portu leningradzkiego zawinęły 12 października angielskie okręty wojenne: pływacz pod flagą dowódcy floty brytyjskiej admirała Michaela Denny.

Są to: lotniskowiec „Triumph”, stawiacz min „Apollo”, niszczyciele „Decoy”, „Diana”, „Chieftain” i „Chevron”.

D'Astier de la Vigerie (Francja) zagajając obrady przypominał rozwój wydarzeń w okresie po Światowym Zgromadzeniu Sił Pokoju w Helsinkach i zaznaczył, że zadaniem obecnej sesji jest przyczynić się do utrwalenia i rozwoju „ducha Genewy” oraz pomyślnego przebiegu i wyników przyszłej konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech wielkich mocarstw.

Interwencyjne obrachunki

Każdy sędzi według siebie

Stanisław Młodawski, absolwent Podstawowej Szkoły Rachunkowej Rolnej, zawiązał redakcję, że od kilku miesięcy pozostaje bez pracy. Departament Kadr Ministerstwa Rolnictwa (do którego skierował interwencję) nie przyjął jego wniosku. W następnym do redakcji wyjaśnienia przesyłał, że Młodawski nie posiada kwalifikacji, które są mu potrzebne. Natomiast nie posiada kwalifikacji, które są mu potrzebne.

Instytucje takie powołują, że „Każdy sędzi według siebie”. Wideoencje twierdzą, że Departament Kadr nie przyjął jego wniosku. W następnym do redakcji wyjaśnienia przesyłał, że Młodawski nie posiada kwalifikacji, które są mu potrzebne. Natomiast nie posiada kwalifikacji, które są mu potrzebne.

Sprawcy sabotażu w spółdzielni produkcyjnej surowu ukarani

Sąd Wojewódzki w Lublinie na sesji wyjazdowej we Włodawie, rozpatrzył sprawę bogatego chłopca Jana Stefanika, Jana Błażewicza, jego żony Zofii oraz Kazimierza Kollarka — sprawców sabotażu w spółdzielni produkcyjnej im. Adama Mickiewicza w Złobku, pow. Włodawa.

Przedwój sądowy, liczne materiały dowodowe i zeznania przeszło 100 świadków w pełni potwierdziły zarzuty zawarte w akcie oskarżenia, rzucając jasne światło na formy i metody walki klasowej, prowadzonej przez kulakstwo na terenie wsi województwa lubelskiego. Wykorzystując podstępne, umiśnione oskarżenia, zatajali Błażewicz i jego najbliższymi współpracownikami, owymczasem przewodniczącym spółdzielni produkcyjnej w Złobku, Stefanik namówił Błażewicza do podpalenia domu mieszkalnego Oziębów i stodoły, w której znajdował się magazyn spółdzielni. W tym celu użył Błażewicz i jego najbliższymi współpracownikami, owymczasem przewodniczącym spółdzielni produkcyjnej w Złobku, Stefanik namówił Błażewicza do podpalenia domu mieszkalnego Oziębów i stodoły, w której znajdował się magazyn spółdzielni.

W wyniku pożaru spowodowanego przez Błażewicza, spalony był obwód domy mieszkalne oraz magazyn spółdzielni, w którym uległo zniszczeniu 1200 kg ziarna siewnego, 5000 kg nawozów sztucznych, wiele sprzętu rolniczego, spalony był także magazyn POM z Różanki.

Po zamknięciu przewodu Sąd skazał: Jana Stefanika — na karę 10 lat więzienia, Jana Błażewicza — na 3 lata, Zofię Błażewicz — na 3 lata i Kazimierza Kollarkę — na 2 lata więzienia.

Wyrok spotkał się z pełną aprobatą miejscowej ludności.

NIEBO NIE JEST PUSTE

PULK „WARSZAWA” ZDOBYWA SZTANDAR PRZECHODNI ZG ZMP

Obsługa własna

W środę 12 bm. odbyła się uroczystość przekazania sztandaru przechodniego ZG ZMP przodującemu w wyszkoleniu bojowym i politycznym i Pulku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa” oraz proporcji przechodniego ZG ZMP przodującemu Pododdziałowi Obsługi Lotnisk. Na uroczystości przybyli: Dowódca Wojsk Lotniczych generał broni Jan Turlejew, z-ca Dowódcy Wojsk Lotniczych generał broni Jan Jakubik, członek Prezydium ZG ZMP — Herbert Goldberg, weterani Pulku „Warszawa” z okresu walk z najazdem faszystowskim, przedstawiciele innych pulków lotniczych, przedstawiciele sprawujących szefostwo nad Pulkiem Zakładów Radiowych im. M. Kasprzaka i zaproszeni goście.

Na szerokiej płaszczyźnie lotniska migocząc w słońcu smukłe kadłuby maszyn bojowych. Na startowej „betonce” — zwarte szeregi pilotów i żołnierzy obsługi lotniska. Na czele widnieją sztandar — ten sam, pod którym Pulk rozpoczął swą pełną bojową chwałę drogą spod Grigorjewoskoje, z ziemi radzieckiej do Retzow pod Berlinem. Szeregi tętnią na komendę „baczność”. Generał broni Jan Turlejew przekazuje w ręce dowódcy pulku „Warszawa” sztandar przechodni ZG ZMP, a w ręce dowódcy Pododdziału Obsługi Lotnisk proporcję ZG ZMP. Sztandar i proporcję zostały ufundowane dwa lata temu z okazji objęcia przez ZMP szefostwa nad wojskami lotniczymi.

Następnie przemówienia wygłosił: generał broni Jan Turlejew, członek Prezydium ZG ZMP Herbert Goldberg. Po nich zabrali głos przodujący pilot Pulku oficer J. Malicki i przodujący żołnierz obsługi Lotnisk J. Kołodziejczyk. Odczytano również rozkaz Dowódcy Wojsk Lotniczych, w którym wymieniono nazwiska wyróżniających się w wyszkoleniu żołnierzy jednostki.

Uroczystość zakończona została defiladą Pulku, która otworzył przelot trójki myśliwców odrzutowych.

Oto nieco faktów z historii Pulku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa”, zdobywcy sztandaru przechodniego ZG ZMP. Pulk ten zaczął się organizować w Grigorjewoskoje koło Riazania w lipcu 1943 roku. Został on wyposażony w sprzęt przez rząd ZSRR i wyszkoleny przez radzieckich instruktorów, 23 sierpnia 1944 r. Pulk „Warszawa” otrzymał chwałę bojową i bierne udział w akcji przeciwko hitlerowcom w rejonie Warku.

OFICEROWIE Zamięsław, Figurski, Malicki, Burmistrz, Rybak — oto niektóre nazwiska wyróżniające się pilotów i mechaników. Przed nami jeden z nich — oficer Figurski. Spod jasnej czupryny uśmiecha się do nas szczupły, twardy 25-letni chłopak. Nie, nie ma bynajmniej wyglądu groźnego „tygrysa” — stworzył — jak doświadczył do perfekcji w pilotażu? — O, do perfekcji jeszcze daleko. Recepta jest tylko jedna: system „WNP” czyli „Walka, Nauka i Praca”. Każde nowe zadanie można opanować jedynie dzięki tej receptce — pracować i uczyć się.

W YCIĄGIĘTY sznur odrzutowych myśliwców budzi zaufanie. — Dobrze maszyny — mówią o nich piloci i żołnierze obsługi. Wyprodukowane są u nas w Polsce, przez polskich robotników i inżynierów.

Z lśniącego kadłuba sterzą grube, czarne lufy działek i KM-ów. Należą się domyślać, że potrafią one naciąć każdego ewentualnego agresora szacunku dla ucznia przywiązania do polskości. Jakżeż nasz naród budując swoją lepszą przyszłość. Dobrze, że mamy taką broń, choć wiemy, że kosztuje ona немало. Dobrze, że mamy takich pilotów i żołnierzy jak w Pulku „Warszawa”. Dobrze, że nasze niebo nie jest puste.

PO zakończeniu części oficjalnej uroczystości odbył się pokaz, w czasie którego zaprezentowano m. in. działko.

(Dokończenie na str. 2)

Na str. 3: Komunikat o rokowaniach radziecko- kanadyjskich

Co słychać w kraju?

W dalszym ciągu obrady sesji naukowej, poświęconej 50-leciu rewolucji 1905—1907 r. na elewacjach polskich wygłasza się referaty i wygłoszenia w pierwszych dwóch dniach sesji.

Obradę przewodniczył wygłosił m. in. wybitny historyk radziecki, dyrektor Instytutu Marksa—Engelsa—Lenina—Stalina G. D. Olszajn. W godzinach wieczornych 12 bm. Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął w salach Urzędu Rady Ministrów uczestników sesji.

11 bm. odbyły się w Rialto, w Warszawie, w Kielecach i Kielcach plenarne posiedzenia plenarne komitetów wojewódzkich PZPR.

Plenarne posiedzenia plenarne były perspektywą rozwoju rolnictwa w tych województwach w planie 5-letnim.

Uczestnicy plenarnych posiedzeń podjęli uchwały w sprawie rozwoju rolnictwa w swych województwach w planie 5-letnim.

Pechowy bieg CHROMIKA w White City

LONDYN (dnf. wł.). Bieg stulecia spalił na panewce. A więc do Londynu nie przyjechali Iharos, Tebori, Kuc. Miał wielkiego bięgu, na stadionie White City odbył się tylko mecz lekkoatletyczny Londyn — Praga, na który obok Czechosłowaków zjechało również kilku zawodników innych krajów. Do Londynu przyjechał także Chromik, który w koalicji Anglików Disley'a, (dokończenie na str. 4)

To nam przeszkadza

A zielonych koszułek wciąż brak

Na Uniwersytecie Wrocławskim wydano zarządzenie, że studenci mają sobie zakupić obowiązkowo kostiumy gimnastyczne (tj. zielone koszułki i białe spodnie). Spodnie i koszulki są w dostatecznej ilości, a koszułki wciąż brak. Trzejaski, Wanda i Władysław i Jadzia Struk obchodzili prawie wszystkie sklepy we Wrocławiu... Na próżno. Ciekawe jak się na to zapracuje wrocławskie placówki Centrali Handlowej Sprzedaży Sportowej przy ul. Ruckiej. (t.f.)

Chuligani rzadzą łęczycy?

Kiedy się tylko ścemat, i buzeria zaczyna „rozróbke”. Kilkuosobowe bandy „złotych młodzieńców” często podochocnych alkoholem zaczepiają każdego, kto znalazł się na

Niemilla ulica

Ponad 2 lata temu pracownicy Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji rozkopali chodnik na ulicy Emilii Plater w Krakowie zrywając z płyt. Ludzie przechodzący ulicą hołubieli odziewają skutki tego niedbalstwa.

Nie piszcie wyświecał o MPWiK, lecz sprawili błąd w bieżącym mieście mogli napisać: ulica Emilii Plater w Krakowie ma naprawiony chodnik. (stasz.)

W pierwszych dniach roku akademickiego

— Członek Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami?
— Nie, student weterynarii.

— Już się zdążył zakochać?
— Nie! Ona jest mocna w matematyce.

Różnice polityczne między ZSRR a Kanadą nie powinny stanowić przeszkody dla współpracy i dobrego sąsiedztwa

Komunikat radziecko-kanadyjski

MOSKWA. — Agencja TASS podaje tekst komunikatu radziecko-kanadyjskiego, który zamieszczamy w skrócie.

W dniach od 5 do 12 października przebywał w ZSRR jako gość rządu radzieckiego minister spraw zagranicznych Kanady L. Pearson.

W czasie pobytu w Moskwie minister Pearson odbył spotkania z członkami działaczkami rządu radzieckiego i przeprowadził rozmowy z ministrem spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotowem, ministrem handlu zagranicznego I. G. Kabanowem oraz z pełniącym obowiązki ministra kultury ZSRR S. W. Kabanowem.

Wymiana poglądów doprowadziła do lepszego zrozumienia punktów widzenia obu stron, co przyczyni się do pogłębienia dobrych stosunków między Kanadą i ZSRR.

Uznano, że gdy istnieje dobra wola i szczerze dążenie do umocnienia pokoju i przyjaznych stosunków między państwami — nie ma takich problemów między państwami i

grupami państw, których nie można byłoby rozwiązać w drodze pokojowej. W. M. Molotow i L. Pearson wyrazili zadowolenie z faktu, że punkty widzenia w Podkomisji Rozbrojenia ONZ, której członkami są Związek Radziecki i Kanada, zbliżyły się oraz że ustalono wspólność poglądów co do konieczności działania na rzecz jak najszybszego rozstrzygnięcia problemu rozbrojenia.

W związku z tym, że W. M. Molotow był jednym z przewodniczących konferencji genewskiej i że Kanada uczestniczy w Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli w Indochinach, stało się możliwe omówienie problemów Indochin. Ustalono, iż mimo istnienia trudności należy przez umocnienie rozejmu i niedopuszczenie do działań wojennych stanowczo dążyć do realizacji porozumień genewskich.

W czasie wizyty Pearsona przestudiowano również sprawę możliwości zawarcia umowy handlowej między ZSRR a Kanadą na podstawie korzystnej dla obu krajów, na zasadzie największego uprzywilejowania. Osiągnięto w wypracowywaniu zasadniczych porozumień co do tego, aby w krótkim czasie kontynuować w Ottawie rozpoczęte w Moskwie rozmowy, które — jak sądzą — dadzą pozytywne wyniki, korzystne dla obu krajów.

W toku rozmów uzgodniono, że brak zaufania oraz niezrozumienie można byłoby do pewnego stopnia usunąć za pomocą zwiększenia wymiany wizyt zarówno oficjalnych, jak i nieoficjalnych. Osiągnięto porozumienie co do konieczności dokończenia wysiłków w celu usunięcia przeszkód na drodze do swobodniejszej wymiany informacji i poglądów oraz co do rozszerzenia w możliwie większym stopniu współpracy między obu krajami w dziedzinie kultury, nauki i techniki. Uzgodniono przy tym, że konieczne jest rozpatrzenie przede wszystkim kroków w kierunku współpracy w dziedzinie przemysłu, transportu, rolnictwa, jak również w dziedzinie wymiany informacji o pracach naukowo-badawczych w strefie Arktyki.

Ministrowie spraw zagranicznych uznali, że różnice w ustosunkowaniu się ich rządów do problemów politycznych i ekonomicznych nie powinny stanowić przeszkody dla współpracy w wielu zagadnieniach praktycznych w oparciu o wzajemne interesy i chęć współdziałania na rzecz pokoju i stosunków dobrego sąsiedztwa. Współpraca taka będzie oparta na zasadzie niein-

terferencji w sprawy wewnętrzne i będzie zmierzala do ustanowienia pokoju na całym świecie i zapewnienia bezpieczeństwa.

Przystąpienie Iranu do paktu bagdadzkiego

jest sprzeczne z jego zobowiązaniami wobec ZSRR

Oświadczenie Rządu Radzieckiego

MOSKWA. Agencja TASS donosi, że w dniu 12 października minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow przyjął charge d'affaires Iranu w ZSRR Entezama i złożył mu następujące oświadczenie:

— Jak wynika z doniesień prasowych, rząd Iranu zamierza przystąpić do turecko-iracko-pakistańskiego układu wojskowego — tzw. paktu bagdadzkiego, którego sygnatariuszem jest także Wielka Brytania. Rząd radziecki nie otrzymał w tej sprawie wiadomości od rządu irańskiego, lecz nie może nie przywiązywać poważnego znaczenia do wymienionych wyżej doniesień prasowych.

Rząd radziecki uważa za konieczne oznajmić w związku z tym co następuje:

Zawarcie paktu bagdadzkiego oznaczało utworzenie na Bliskim i Środkowym Wschodzie grupowania wojskowego będącego narzędziem pewnych agresywnych kół, które nie są zainteresowane w utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Utworzenie takiego grupowania ma jednocześnie na celu utrzymanie i przywrócenie zależności kolonialnej krajów Bliskiego i Środkowego Wschodu.

Przystąpienie Iranu do tego grupowania wojskowego jest nie do pogodzenia z interesami utrzymania pokoju i bezpieczeństwa na Bliskim i Środkowym Wschodzie oraz sprzeczne jest ze stosunkami dobrego sąsiedztwa Iranu ze Związkiem Radzieckim, jak również sprzeczne z pewnymi zobowiązaniami umownymi Iranu.

Charge d'affaires Iranu Entezama oświadczył, że przekazał bezwzględnie to oświadczenie swemu rządowi.

LONDYN. Rząd irański ogłosił oficjalny komunikat, w któ-

Strach przed prawdą

Przystąpienie Iranu do paktu bagdadzkiego

jest sprzeczne z jego zobowiązaniami wobec ZSRR

Oświadczenie Rządu Radzieckiego

MOSKWA. Agencja TASS donosi, że w dniu 12 października minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow przyjął charge d'affaires Iranu w ZSRR Entezama i złożył mu następujące oświadczenie:

— Jak wynika z doniesień prasowych, rząd Iranu zamierza przystąpić do turecko-iracko-pakistańskiego układu wojskowego — tzw. paktu bagdadzkiego, którego sygnatariuszem jest także Wielka Brytania. Rząd radziecki nie otrzymał w tej sprawie wiadomości od rządu irańskiego, lecz nie może nie przywiązywać poważnego znaczenia do wymienionych wyżej doniesień prasowych.

Rząd radziecki uważa za konieczne oznajmić w związku z tym co następuje:

Zawarcie paktu bagdadzkiego oznaczało utworzenie na Bliskim i Środkowym Wschodzie grupowania wojskowego będącego narzędziem pewnych agresywnych kół, które nie są zainteresowane w utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Utworzenie takiego grupowania ma jednocześnie na celu utrzymanie i przywrócenie zależności kolonialnej krajów Bliskiego i Środkowego Wschodu.

Przystąpienie Iranu do tego grupowania wojskowego jest nie do pogodzenia z interesami utrzymania pokoju i bezpieczeństwa na Bliskim i Środkowym Wschodzie oraz sprzeczne jest ze stosunkami dobrego sąsiedztwa Iranu ze Związkiem Radzieckim, jak również sprzeczne z pewnymi zobowiązaniami umownymi Iranu.

Charge d'affaires Iranu Entezama oświadczył, że przekazał bezwzględnie to oświadczenie swemu rządowi.

LONDYN. Rząd irański ogłosił oficjalny komunikat, w któ-

Przystąpienie Iranu do paktu bagdadzkiego

jest sprzeczne z jego zobowiązaniami wobec ZSRR

Oświadczenie Rządu Radzieckiego

MOSKWA. Agencja TASS donosi, że w dniu 12 października minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow przyjął charge d'affaires Iranu w ZSRR Entezama i złożył mu następujące oświadczenie:

— Jak wynika z doniesień prasowych, rząd Iranu zamierza przystąpić do turecko-iracko-pakistańskiego układu wojskowego — tzw. paktu bagdadzkiego, którego sygnatariuszem jest także Wielka Brytania. Rząd radziecki nie otrzymał w tej sprawie wiadomości od rządu irańskiego, lecz nie może nie przywiązywać poważnego znaczenia do wymienionych wyżej doniesień prasowych.

Rząd radziecki uważa za konieczne oznajmić w związku z tym co następuje:

Zawarcie paktu bagdadzkiego oznaczało utworzenie na Bliskim i Środkowym Wschodzie grupowania wojskowego będącego narzędziem pewnych agresywnych kół, które nie są zainteresowane w utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Utworzenie takiego grupowania ma jednocześnie na celu utrzymanie i przywrócenie zależności kolonialnej krajów Bliskiego i Środkowego Wschodu.

Przystąpienie Iranu do tego grupowania wojskowego jest nie do pogodzenia z interesami utrzymania pokoju i bezpieczeństwa na Bliskim i Środkowym Wschodzie oraz sprzeczne jest ze stosunkami dobrego sąsiedztwa Iranu ze Związkiem Radzieckim, jak również sprzeczne z pewnymi zobowiązaniami umownymi Iranu.

W maju 1956 r. konferencja studentów krajów Azji i Afryki

PEKIN. Międzynarodowy komitet przygotowujący konferencję studentów krajów Azji i Afryki wydał 11 bm. odezwę, w której proponuje zwołanie konferencji studentów krajów Azji i Afryki w maju 1956 r. w Dżakarcie. W skład komitetu utworzonego z inicjatywy studentów Indonezyj wchodzi także przedstawiciel organizacji studentów Indii, Birmy, Chin Ludowych, Japonii, Filipin, Libanu i Iraku.

Odezwą komitetu przygotowującego głoszą, że zadaniem konferencji będzie rozpatrzenie spraw, które mogą ułatwić współpracę studentów w dziedzinie kultury, zagadnień bytowych, sportu i nauki oraz zaoferowanie się nad tym, w jakim stopniu studenci mogą przyczynić się do osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Międzynarodowy komitet przygotowujący ogłosił, że na zbliżającą się konferencję zamierza zaprosić przedstawicieli 300 organizacji studenckich z 45 krajów Azji i Afryki.

LABOUR PARTY za nawiązaniem stosunków z Ch.R.L.

LONDYN. Konferencja Labour Party uchwaliła jednoznacznie, bez głosowania, wniosek domagający się nawiązania normalnych stosunków z Chińską Republiką Ludową i innymi krajami obozu socjalizmu.

DUCLOS: Młodzież francuska odmawia obrony interesów kolonizatorów

PARYŻ. W środę 12 października o godzinie 15 czasu paryskiego wznowiona została w Zgromadzeniu Narodowym debata nad polityką rządu w Algierze.

Poprzedniego dnia zabrał głos przewodniczący grupy parlamentarnej Duclos, który przywrócił do pamięci Francji Jacquesa Duclosa. Stwierdził on, że w Algierze popełniane są te same błędy i zbrodnie, które w swoim czasie wciągnęły Francję w długotrwałą i ciężką wojnę w Indochinach.

Stwierdzając, że „prowadzona w Algierze polityka siły została narzucona przez grupę kolonizatorów, którzy za wszelką cenę chcą zachować swe przywileje”, Duclos oświadczył, że młodzież Francji odmawia udziału w wojnie, której celem jest obrona interesów burżuazji kolonialnej.

W imieniu komunistycznej

Fiasko represji

RZEZ kilka dni Paryż trzymał opinię publiczną w napiętej uwadze. Prasa zachodnia snuła różne przypuszczenia na temat przyszłości rządu Faure'a, czy wybrzeże jakoś z ciężkiej sytuacji, czy też będzie musiał ustąpić.

Powodem tych rozważań było rozpoczęcie debaty w francuskim Zgromadzeniu Narodowym na temat sytuacji w Maroku. Przebieg debaty zapowiadał się burzliwie. Rząd Faure'a znalazł się w krótkim ogniu nacisku: z jednej strony kolonizatorzy francuscy żądali zwiększenia represji, celem stłumienia walki narodo-

wyzwoleńczej, z drugiej zaś opinia publiczna domagała się zaprzestania działań wojennych. Wycofania wojsk francuskich i rozpoczęcia rokowań z przedtawicielami narodu Maroka i Algieru.

Przypomnijmy na wstępie pokrótce, jak doszło do tak napiętej sytuacji w Afryce Północnej.

Walka o narodowo-wyzwoleńcza narodziła się w Afryce Północnej już od wielu lat. Potężnym bodźcem do walki była dla narodu Afryki Północnej konferencja krajów Azji i Afryki w Bandungu, która potępiła kolonializm i uznała prawa narodów kolonialnych do niezależności. Ten wzrost fali walki narodowo-wyzwoleńczej przetrząsnął kolonizatorów francuskich. Postanowili oni, że uciekając się do znanych metod represji i gwałtu.

W dniu 20 sierpnia 1953 r. ówczesni kierownicy rządu francuskiego — Laniel i Bidaud, zdeterminowani niewygodą dla nich sultana Ben Jussefa i osadzi na tronie swoją marionetkę — Ben Arfifa. Jednocześnie rozpoczęli akcję prześladowania, więzień i mordowania patriotów marokańskich.

Skutek był więc odwrotny od spodziewanego przez kolonizatorów. Narody Algieru i Maroka chwyciły za broń.

W tej sytuacji, trzeźwe kół burżuazji obawiając się, by w Maroku i Algierze nie wytworzyła się podobna sytuacja jak w Indochinach, uznali konieczność dokonania pewnych ustępstw politycznych. Z planem takich reform wystąpił w 1953 roku Mendes France, lecz nie zdołał ich przeprowadzić. Jego następcą Edgar Faure oświadczył po objęciu władzy, że będzie realizował zamierzenia swego poprzednika. Rządowi francuskiemu udało się doprowadzić do porozumienia francusko-tunezyjskiego, które zostało podpisane w maju br.

Natomiast sprawa Maroka i Algieru nadal tkwiła zawieszona w próżni.

Przyjęcie tego stanu rzeczy było zdecydowany opór kół kolonizatorów francuskich i generalnie, którzy przeciwstawiali się wprowadzeniu jakichkolwiek reform. Dochodziło do paradoksalnych sytuacji, kiedy urzędnicy państwowi w Afryce Północnej kwestionowali i wręcz sabotowali dyktando rządu. Generalny rezydent francuski w Afryce Północnej wraz z gen. Jaïn zachowywali się jak udziałowi władcy i prowadzili z rządem „rozkowania” jak równy z równym.

W parlamencie francuskim natomiast, rzecznikiem polityki siły w Afryce Północnej była część gaullistów, a szczególnie kół generałskich.

To przewlekłe rozwiązanie problemu Maroka i Algieru, doprowadziło do wybuchu zbrojnego powstania. Jednocześnie we Francji rozwinęła się potężna kampania protestacyjna przeciwko wysyłce wojsk francuskich do Afryki Północnej. W tej sytuacji rząd francuski zmuszony był zająć jasne stanowisko.

W drugiej połowie sierpnia, w miejscowości Aix-les-Bains, we Francji, odbyły się rozmowy francusko-marokańskie. Osiągnięto porozumienie, które było kompromisem pomiędzy żądaniami skrajnej prawicy francuskiej — prowa-

dzoną przez generała de Gaulle'a — i naciskami nacjonalistów marokańskich. Porozumienie to przewidywało: odwołanie rezydentów generalnych w Maroku — Grandvala, a w Algierze — Ben Jussefa, powołanie rady tronowej, która utworzy rząd koalicyjny, reprezentujący wszystkie ugrupowania marokańskie.

Z tych zobowiązań tylko dwa zostały spełnione: Grandval podał się do dymisji, a po nim ustąpił Ben Arfifa. Jednocześnie zaszły pewne zmiany w rządzie francuskim, Edgar Faure zażądał ustąpienia ministrów, którzy występowali przeciwko wszelkim ustępstwom w Afryce Północnej. Ta decyzja odbiła się w czasie debaty we francuskim Zgromadzeniu Narodowym na stanowisku posłów gaullistów.

W czasie debaty, oddając głos na rezolucję, zgłoszoną przez grupę socjalistyczną, większość deputowanych (477 przeciwko 140) opowiedziała się za polityką reform. Za rezolucją socjalistów głosowali również posłowie komunistyczni. Nie oznacza to jednak, że wyrażają oni swe zaufanie do rządu Faure'a. Komunistki nadal stoją na stanowisku, że należy w pełni uwzględnić słuszne żądania narodu marokańskiego i algerskiego.

W czasie debaty w Zgromadzeniu Narodowym komunistki wysunęły swoje propozycje, które przewidywały — oprócz porozumienia w Aix-les-Bains — wycofanie wojsk francuskich z Afryki Północnej. Przebieg debaty wykazał jednak, że projekt ten nie ma szans uzyskania większości i dlatego komunistki oddali swe głosy na rezolucję socjalistyczną. Takie stanowisko podyktowane było trzeźwą oceną sytuacji i układu sił w parlamencie, który wskazywał, że są tylko dwie drogi: albo dopuścić do zwycięstwa sił dążących do stosowania polityki gwałtu i represji w Afryce Północnej, albo przeciwnie szale zwycięstwa na stronie sił reprezentujących politykę reform, które choć nie zaspokajają w pełni niepodległościowych dążeń narodu Maroka i Algieru, są pewnym krokiem w tym kierunku. Jeszcze przed debatą w Zgromadzeniu Narodowym komunistki stwierdziły, że będą popierać taką politykę, która prowadzić będzie do pokojowego rozwiązania problemu Afryki Północnej, z uwzględnieniem interesów narodów Maroka i Algieru.

Debata w Zgromadzeniu Narodowym wykazała, że wśród burżuazji francuskiej zarysowuje się podział na dwie grupy. Jedną pozostaje nadal na stanowisku, że ruchy narodowo-wyzwoleńcze należy tłumić drogą represji i gwałtu. Druga grupa natomiast, widząc nieodwracalność procesu ruchów narodowo-wyzwoleńczych, zdaje sobie sprawę z niecelowości metod represji. Droga pewnych reform i ustępstw pragnie ona zachować swe wpływy w koloniach.

Ta właśnie grupa zwyciężyła we francuskim Zgromadzeniu Narodowym.

L. ZARĘBA

Wściekle koty terroryzują mieszkańców Wantorf

BERLIN. Ludność miasteczka Wantorf (Stalowa Góra) cierpi na skutek zrywania kotów z drzew i szeregów drzew. Wskazywane jest, że koty nie wychodzą na ulice bez palenisk, które szczególnie zagrażają w domy, nie pozostawiając żadnego otworu, przez który mogłyby się dostać chore na wściekliznę zwierzęta. Do chwili obecnej siedem osób zostało pokąsanych lub podrapanych przez koty. Osoby te przebywały w szpitalu hamburskim.

Władze sanitarne pragną zapobiec rozprzestrzenieniu się choroby wśród innych zwierząt, postanowiły wstępnie w Wantorf i w okolicy wszystkie koty i psy.

Krótko o wszystkim

● NOWY JORK. 12 bm. delegacja polska na X sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ zwołała konferencję prasową, na której dr Katz-Suchy złożył oświadczenie w związku ze zgłoszeniem przez Polskę swojej kandydatury do Rady Bezpieczeństwa. Dr Katz-Suchy stwierdził, że zgodnie z odpowiednim porozumieniem, międzynarodowa Europa wschodnia jest przewidziana jedno z nielatających miejsc w Radzie. Tymczasem jako reprezentant Europy wschodniej wysuwa się kandydaturę Filipin. Dr Katz-Suchy stwierdził, że Polska ma wszelkie dane do tego, by zająć przypadające Europei wschodniej miejsce w Radzie Bezpieczeństwa.

● MOSKWA. Znany kompozytor radziecki Jurjewicz skomponował muzykę do nowego baletu pt. „Przedwiośnie”. Balet osnuty jest na noweli Sienkiewicza „Janko Muzykant”.

● MOSKWA. Prezydent Rady Najwyższej ZSRR ratyfikował pakt ołchoł i porozumienie radziecko-finijskie, podpisanie 19 września w Moskwie.

● MOSKWA. 11 bm. w carskim pałacu uroczyste obchodzone 14 rocznicę wybuchu powstania ludowego przeciwko niemieckim. W wielu miastach i wioskach odbyły się uroczyste zebrania.

● BERLIN. 11 października rząd Niemiec zach. utworzył ministerstwo do spraw energii atomowej.

● BERLIN. 12 bm. w Bundestagu boiskim odbyło się pierwsze czytanie projektu ustawy o prawach obywateli krajów zolnierz Wehrmachtu zachodnio-niemieckiego.

Wszystkie kluby Niemiec południowych przegrały z nimi, a kiedy zaprosili na towarzyskie spotkanie „Altona” z północy, z całej drużyny powrócił jedynie bramkarz z obwiązaną głową, pozostawiając resztę zespołu wraz z graczami rezerwowymi w szpitalu w Höchstädt nad Dunajem.

Czaję mieszkający Tillingen, mając swój klub białozłoty mogli się temu przygłądzić spokojnie? Klub „Tillingen” nie był złą drużyną, grał tak-że ostro, a jego kopniaki w gołen czy kolano były równie dobre i niebezpieczne, jak klubu „Höchstädt”.

Niezawodność ich kopnięć w bruzach była również bardzo skuteczna i nagradzana przez publiczność Tillingen uczęszczali oklaskami, ale przegrawali mecz za meczem.

Nagle wpadli na wspaniały pomysł — zaprosili do siebie trenera z Monachium, Anglika Burnsa, który uczył ich grać elegancko, skutecznie dybłować, kombinować. Trenował z nimi od rana do wieczora, aż wreszcie mógł im powiedzieć:

— Zaprosicie mistrzowską drużynę z Lipska.

Zaprosili i przegrali 2:4.

To nie nic szkodzi — oświadczył trener Burns — jeszcze trzy takie porażki, a możemy nie obawiać się nikogo.

I znów powrócił do forsownego treningu gry eleganckiej i pełnej kombinacji, w której indywidualista, gracz tylko na swoją rękę jest nieczym, uważa się go za faworyta, a w której gra zespołowa jest wszystkim.

Zaprosili mistrzowską drużynę „Preussen” i przegrali 2:12. Potem grali z doskonałą drużyną „Milchhausen 1912” — uzyskali wynik remisowy. Wtedy trener Burns oświad-

Łódzkim kibicom dedykujemy

Spotkanie towarzyskie „Tillingen”-Höchstädt

czył, że trudno będzie znaleźć przeciwnika, który by im dał radę. Rewanżowe spotkanie mistrzowskiej drużyny z Lipska z klubem „Tillingen” zakończyło się dla Lipska katastrofą! Goście zawieźli do domu 5 goli, a w siatce „Tillingen” pozostawili tylko jednego i to z rzutu karnego.

Gdy „Höchstädt” przetrzął o wspaniałym zwycięstwie „Tillingen” nad Lipskiem, cały klub poziełniał ze złości. A kiedy jeszcze potem w „Allgemeine Sportzeitung” przeczytano, że białozłoci z „Tillingen” po swym pięknym sukcesie niedzielnym nie mają żadnego poważnego przeciwnika w całych południowych Niemczech i że zademonstrowali grę, która nawet w drużynie przeciwnika wzbudziła zachwyt, członkowie klubu czuli się tak jak ich przeciwnicy, kiedy pewnego razu tillingengczy zdobyli i spłądowali Höchstädt.

A do wściekłości i szalu doprowadzali ich fragmenty sprawozdania: „Fantastyczna gra drużyny „Tillingen”. Poświęcenie bramkarza „Tillingen”. Bezbłędny atak linii napadu. Huraganowy ogień na bramkę Lipska. Wspaniały drybling prawego skrzydła.”

— Ja bym go zdryblował — rzekł ponuro Thomas z ataku — już nie zagrałby więcej przeciwko nikomu.

chwała, że „Höchstädt” może

— Zagramy z nimi mecz towarzyski — powiedział — wciągniemy ich tutaj. Od czego mamy miejscowe piśma? Mecz rewanżowy grać nie będziemy, ponieważ drużyna „Tillingen” zagra u nas o s t a t n i mecz. Kto nie wykończy całowi-

ślny teren swego miasta. Zwłaszcza artykuł: „Czyżby najlepsza drużyna południowych Niemiec?” napisany był niezwykle sprytnie. Podkreślano w nim ostatnie zwycięstwo „Tillingen”, chwalało go i zaskakujący wynik. Pisano, że „Höchstädt” może

c.d.n.

14 PAŹDZIERNIKA 1953 R. (PIĄTEK)

Program 1 — na fail 1322 m

Program dnia 6.55, 15.26, 16.00, 16.05, 16.10, 16.15, 16.20, 16.25, 16.30, 16.35, 16.40, 16.45, 16.50, 16.55, 17.00, 17.05, 17.10, 17.15, 17.20, 17.25, 17.30, 17.35, 17.40, 17.45, 17.50, 17.55, 18.00, 18.05, 18.10, 18.15, 18.20, 18.25, 18.30, 18.35, 18.40, 18.45, 18.50, 18.55, 19.00, 19.05, 19.10, 19.15, 19.20, 19.25, 19.30, 19.35, 19.40, 19.45, 19.50, 19.55, 20.00, 20.05, 20.10, 20.15, 20.20, 20.25, 20.30, 20.35, 20.40, 20.45, 20.50, 20.55, 21.00, 21.05, 21.10, 21.15, 21.20, 21.25, 21.30, 21.35, 21.40, 21.45, 21.50, 21.55, 22.00, 22.05, 22.10, 22.15, 22.20, 22.25, 22.30, 22.35, 22.40, 22.45, 22.50, 22.55, 23.00, 23.05, 23.10, 23.15, 23.20, 23.25, 23.30, 23.35, 23.40, 23.45, 23.50, 23.55, 24.00

Program 1 — na fail 1322 m

Program dnia 6.55, 15.26, 16.00, 16.05, 16.10, 16.15, 16.20, 16.25, 16.30, 16.35, 16.40, 16.45, 16.50, 16.55, 17.00, 17.05, 17.10, 17.15, 17.20, 17.25, 17.30, 17.35, 17.40, 17.45, 17.50, 17.55, 18.00, 18.05, 18.10, 18.15, 18.20, 18.25, 18.30, 18.35, 18.40, 18.45, 18.50, 18.55, 19.00, 19.05, 19.10, 19.15, 19.20, 19.25, 19.30, 19.35, 19.40, 19.45, 19.50, 19.55, 20.00, 20.05, 20.10, 20.15, 20.20, 20.25, 20.30, 20.35, 20.40, 20.45, 20.50, 20.55, 21.00, 21.05, 21.10, 21.15, 21.20, 21.25, 21.30, 21.35, 21.40, 21.45, 21.50, 21.55, 22.00, 22.05, 22.10, 22.15, 22.20, 22.25, 22.30, 22.35, 22.40, 22.45, 22.50, 22.55, 23.00, 23.05, 23.10, 23.15, 23.20, 23.25, 23.30, 23.35, 23.40, 23.45, 23.50, 23.55, 24.00

Program 1 — na fail 1322 m

Program dnia 6.55, 15.26, 16.00, 16.05, 16.10, 16.15, 16.20, 16.25, 16.30, 16.35, 16.40, 16.45, 16.50, 16.55, 17.00, 17.05, 17.10, 17.15, 17.20, 17.25, 17.30, 17.35, 17.40, 17.45, 17.50, 17.55, 18.00, 18.05, 18.10, 18.15, 18.20, 18.25, 18.30, 18.35, 18.40, 18.45, 18.50, 18.55, 19.00, 19.05, 19.10, 19.15, 19.20, 19.25, 19.30, 19.35, 19.40, 19.45, 19.50, 19.55, 20.00, 20.05, 20.10, 20.15, 20.20, 20.25, 20.30, 20.35, 20.40, 20.45, 20.50, 20.55, 21.00, 21.05, 21.10, 21.15, 21.20, 21.25, 21.30, 21.35, 21.40, 21.45, 21.50, 21.55, 22.00, 22.05, 22.10, 22.15, 22.20, 22.25, 22.30, 22.35, 22.40, 22.45, 22.50, 22.55, 23.00, 23.05, 23.10, 23.15, 23.20, 23.25, 23.30, 23.35, 23.40, 23.45, 23.50, 23.55, 24.00

Program 1 — na fail 1322 m

Program dnia 6.55, 15.26, 16.00, 16.05, 16.10, 16.15, 16.20, 16.25, 16.30, 16.35, 16.40, 16.45, 16.50, 16.55, 17.00, 17.05, 17.10, 17.15, 17.20, 17.25, 17.30, 17.35, 17.40, 17.45, 17.50, 17.55, 18.00, 18.05, 18.10, 18.15, 18.20, 18.25, 18.30, 18.35, 18.40, 18.45, 18.50, 18.55, 19.00, 19

CHROMIK czwarty w Londynie

(Północna str.)

Shirley'a i Brashera oraz Cechosłowaków Briley i Slavicka pobiegli na dystansie 3 km z przeszkodami.

Start Polaka wypadł fatalnie. Chromik nie przywykł do wilgotnego klimatu londyńskiego i bardzo późnej pory biegu (start odbył się o godz. 22) doświadczył goryczy porażki. Tuż po starcie, swoim zwyczajem wyszedł na prowadzenie i biegł przez 6 okrążeń na czole całej stawki. Na siódmym okrążeniu ostry atak przypuścił Shirley, który na poparcie ze strony swych rodaków. Koalicja angielska chce za wszelką cenę pozostawić Polaka w tyle, który jednak nie rezygnuje z trzymania się w czołówce i rozegrania ostatecznej walki na finiszu. Niestety na ok. 300 m przed metą Anglijscy stawiają na ostatnią kartę, przypuszczają ostry szturm i w efekcie wszyscy wyprowadzają Polaka, który na metę przychodzi na czwartej pozycji. Wygrał Shirley — 8:47,8. Drugim był Disley — 8:50,0, 3) Breshner — 8:52,6, 4) Chromik — 8:56,4.

Mecz Praga — Londyn zakończył się zwycięstwem Cechosłowaków 110:106. Zatopek doznał porażki w biegu na 10 km. Zwyciężył Pirie — 29:19 min. (r)

W. Zabłocki telefonuje:

GYURICSA mistrzem świata we florecie

RZYM, 12.10. A więc mamy już poza sobą cztery dni walk, które wyłoniły drużynowego i indywidualnego mistrza świata na 1955 w klasycznej konkurencji — florecie (mężczyźni). Zdeklarowany został pięciokrotny mistrz świata i mistrz olimpijski z Helsinek, niedościgniony do niedawna florecista francuski diOriola. Po raz pierwszy na honorowej liście mistrzów floretu wpisano nazwisko reprezentanta Węgier. Mistrzostwo świata wywalczył Gyuricsa.

Tegoroczne mistrzostwa przyniosły jak do tej pory rewelacyjne wyniki. Nikt nie spodziewał się powrotu wyeliminowanej drużyny francuskiej i belgijskiej z poprzednich turniejów drużynowych, a jednak do tego doszło. Połobnie było w spotkaniu indywidualnym. Światowy sławny florecista włoski Eduardo Mangiarotti zakończył swe walki już w półfinale, odnosząc w nich tylko jedno zwycięstwo.

Wiosni reprezentant był w doskonałym rozporządzeniu, przez sądowniego Sialina. Złotego zwycięstwa zakwalifikowali się do czołowej ósemki świata: wice-mistrz II MŚN — Fethers (Austria) oraz Riaz (Egipt), no i — niepokonany mistrz świata Gyuricsa, który w ub. roku w Luksemburgu doznał tylko do półfinału.

diOriola i Gyuricsa rozegrali od zwycięstwa do zwycięstwa i dopiero ich bezpośredni pojedynek, dyktowany przez Węgry, wygrał 5:1 (3:1). Kilkunastominutowy pojedynek, w którym Polacy ulegli innemu Francuzowi — Lataste 4:3. Skutkiem było to, że w półfinale diOriola. Jeszcze raz wygrał Węgier i w ten sposób zajął ostateczną pierwszą miejsce wyprzedzając diOriola i Lataste.

W czwartek ruszają do walki szwedzi, rozpoczynając spotkanie eliminacyjne w turnieju drużynowym. Polacy wylosowali start w silnej grupie (z Austrią i Szwecją).

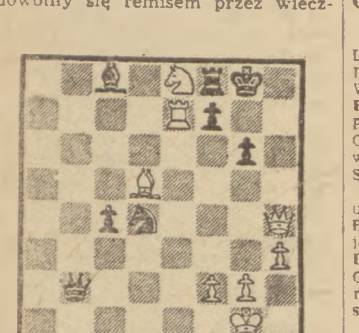
Lekkoatleci wyjechali do Jenu

WARSZAWA. W środę 12 bm. w godzinach wieczornych wyjechała do Jenu na trójmecz lekkoatletyczny w konkurencji kobiet i mężczyzn Polska — Belgia — NRD (16 bm.) 53-osobowa grupa lekkoatletów polskich. W skład ekipy wchodzi m. in. Sidlo, Adamczyk, Czapowski, Wajny, Iwański, Lerczowska, Majka-Doberczyńska i Gienówna.

W SZACHACH

Zadanie nr 26

Pozycja dzisiejszego zadania pochodzi z partii Anagnostou — Donner, granej na szachownicy olimpijskiej w Amsterdamie. Białe zadawoły się remisem przez wzięcie

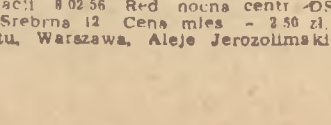
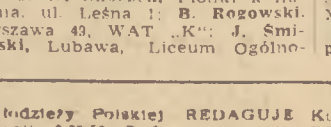
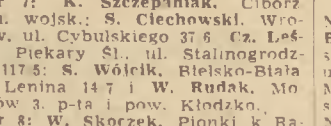
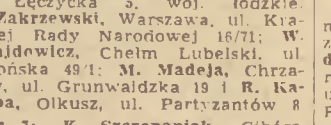
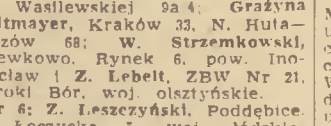
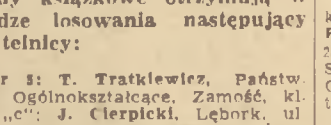
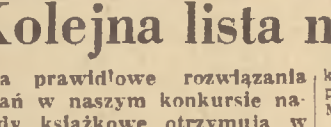
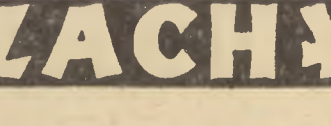
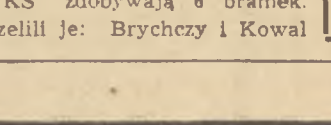
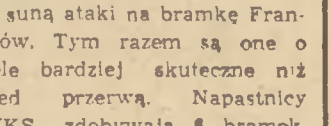
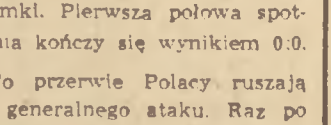
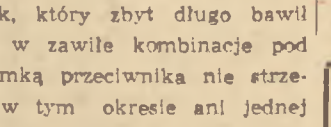
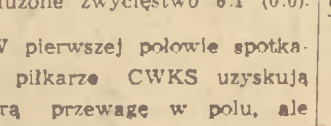
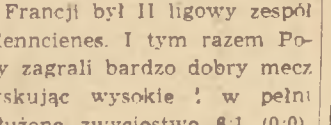
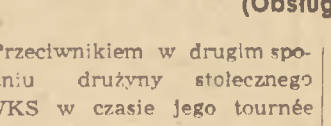
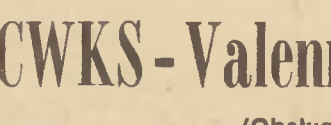
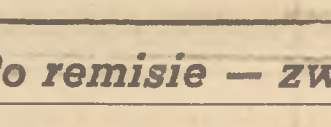
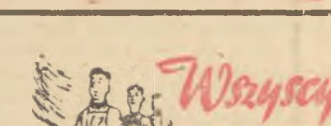
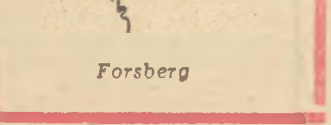
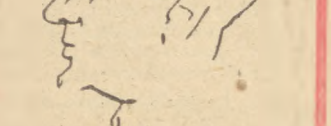
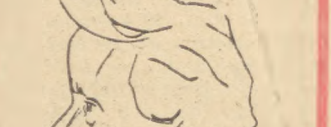
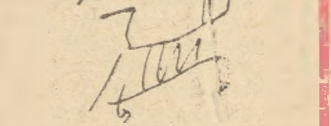
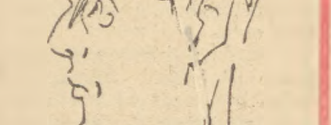
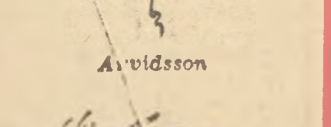
ny szach 1. S6+7, K6+7, 2. S6+7 itd. mogły one jednak były wygrać albo krótką, piękną kombinacją albo też innym jeszcze, zupełnie już „prozaicznym” manewrem. Proszę wskazać obie te drogi!

WYDAWCA Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej REDAGUJE Komitet Naczelny „Prasa”
gospodarcę i listów 807 92 kier. administracji 802 58 Red. naczelny OSP 822 81, wewn. 101 i 65 94
CKP W „Ruch” Oddział w Warszawie, Średnia 12, Cenna mies. — 2 50 zł. kwart. — 7 50 zł. półroczna — 15 00 zł. roczna — 30 00 zł. Informacji w sprawie prenumeraty opłacanej w kraju ze zleceniem wysyłki za granicę udziela oraz zamówienia przyjmuje Oddział Wydawnictw „Prasa”
CKP W „Ruch” Sekcja Ekspertu, Warszawa, Al. Jerozolimskie 119, tel. 85 08.

Sport

Porażka, jakiej nie oczekiwaliśmy

Djurgården IF — Gwardia 4:1 (4:1)

WARSZAWA, 12.X. (Obsl. wł.). — Rewanżowy mecz pomiędzy warszawską Gwardią i sztokholmskim Djurgården IF przyniósł bezapelacyjne zwycięstwo gościom 4:1 (4:1). Wynik ustalono w pierwszej części gry. Po tym zwycięstwie Djurgården IF uzyskał prawo walki w ćwierćfinale Pucharu Europy.

Po raz ostatni widzieliśmy piłkarzy szwedzkich w 1947 roku. Grał wówczas świetny zespół z Norrby, z niezapomnianym Gunnarem Nordhalem na czele. Piłka szwedzka była wówczas bardzo dobrze notowana w Europie. Od tego czasu wiele się zmieniło w piłkarstwie naszych gości. Wiele znakomitych piłkarzy wywędrowało za chlebem, najczęściej do Włoch. Dziś Szwedzi nie cieszą się takim miłym jak przed laty. Ale...

Drużyna, która pokonała Gwardię, wie co to piłka nożna. Zna wszelkie prawa walki na boisku piłkarskim. Rośli, wspaniali zbudowani, dobrze wykształceni Szwedzi grali na stadionie WP w jedną bramkę, ani przez chwilę nie napotykając skutecznego oporu gwardzistów. Zdumiewała u nich szybkość, choć sprawiają oni wrażenie

bardzo ociężałych, błyskawiczna orientacja i niemal bezbłędnie czysta gra. Strzelali jak marzenie, a że padły tylko 4 bramki to chyba tylko dlatego, że goście nie chcieli uzyskać rekordowego wyniku. Spośród wyrównanego zespołu trudno kogoś wyróżnić. Warto jednak podkreślić wspaniałą grę Parlinga w pomocy. Spełniał z równym powodzeniem rolę napastnika, obrońcy i inicjatora akcji ofensywnych.

Zupełne przeciwieństwo stanowił piłkarz Gwardii. Na bramkę Arvidssona oddali dośkonale 3 strzały, jeden z nich przyniósł bramkę. Ale nie o to chodzi. Piłkarze szwedzcy stanowią surowego egzaminatora dla gwardzistów. Examin ten wypadł gorzej niż oczekiwano. Możemy śmiało uznać, że między naszymi piłkarzami i szwedzkimi istnieje ogromna różnica, choć np. Djurgården IF znajduje się obecnie na 8 miejscu w tabeli, a Gwardia jest jednym z kandydatów do tytułu mistrzowskiego.

Piłkarze Djurgården pozwalali sobie często na szkolne „chwylki”, jak przewrót piłki pomiędzy nogami, oddanie jej współpartnerowi pięta i wiele innych, z którymi gwardziści nie dawali sobie rady. Albo np. sytuacja przy pierwszej bramce. Holmström białe rzuł wolny. W pobliżu bramki czołżyła na piłkę Eriksson. Przelał piłkę i rąbnął — nie do obrony. Ani Hodyra ani Markowski nie zaskoczyli tego najłepszego strzelca tego. W 17 i 22 min. ten sam piłkarz jeszcze dwa razy zmusił Stefaniusza do kapitulacji. Najpiękniejszą bramkę zdobył jednak Sandberg w 30 minucie gry. Z niezwykle trudnego kąta oddał w sam róg bramki pionując strzał, przy którym Stefaniszyn ani drgnął.

Jedyna bramka dla Gwardii była zasługą Hachorka. Dokładnie podał piłkę Baszkiewiczowi, który bez trudu załatwił resztę.

Zawody prowadził wczoraj Francuz Hargis. Dał on dobrą lekcję, jak należy interpretować przepisy o grze ostrej i faul.

Składy: Djurgården IF: Arvidsson, Forsberg, Gustavsson, Holmström, Parling, Olsson, S. Tulling, H. Tulling, J. Eriksson, Eklund, Sandberg, Gwardia: Stefaniszyn, Markowski, Marulic, Ochmański, Hodyra, Zielenia, Brzozowski, Wiśniewski, Hachorek, Baszkiewicz, Krawczyk. (zd)

LONDYN. Trzecim ćwierćfinałowym spotkaniem Pucharu Europy po zespołach Djurgården (Sztokholm) i Partizan (Belgrad) jest znany zespół hiszpański Real Ma-

drzej. W tym meczu Polacy przegrali 0:0. W pierwszym półfinale spotkali się w tym okresie ani jednej bramki. Pierwsza połowa spotkania kończy się wynikiem 0:0.

Po przerwie Polacy ruszają do generalnego ataku. Raz po raz suną ataki na bramkę Francuzów. Tym razem są one o wiele bardziej skuteczne niż przed przerwą. Napastnicy CWKS zdobywają 6 bramek. Strzelił je: Brychczy i Kowal

MONACHIUM. W godzinach wieczornych 12 bm. rozpoczęły się w Monachium mistrzostwa świata w podnoszeniu ciężarów. W wadze koguciej reprezentant ZSRR — Słowos uzyskał poza konkursem w wyciekaniu wynik lepszy od rekordu świata — 107,5 kg. W konkursie Słowos uzyskał 107,5 kg.

W wadze najlżejszej okazał się Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

drów. Hiszpanie pokonali na własnym terenie w rewanżowym spotkaniu 1:0 finału drużyny szwajcarskiej Servette (Genewa) — 5:0 (2:0). Pierwsze spotkanie między tymi zespołami przyniosło zwycięstwo Hiszpanom 2:0 (0:0).

EDYNBURG. Czwartym spotkaniem 1/4 finału piłkarskiego Pucharu Europy, która rozegrano w środę 12 bm. był mecz w Edynburgu między miejscowym zespołem Hibernian i mistrzem NRF Rot — Weiss. Spotkanie zakończyło się wynikiem remisowym 1:1.

Do ćwierćfinałów zakwalifikowali się Hibernian, który wygrał pierwsze mecz — 4:0.

WARSZAWA. W godzinach wieczornych 12 bm. rozpoczęły się w Warszawie mistrzostwa świata w podnoszeniu ciężarów. W wadze koguciej reprezentant ZSRR — Słowos uzyskał poza konkursem w wyciekaniu wynik lepszy od rekordu świata — 107,5 kg. W konkursie Słowos uzyskał 107,5 kg.

W wadze najlżejszej okazał się Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

Cortina D'Ampezzo — miejsce VII Zimowych Igrzysk Olimpijskich 1956 r.

Na zdjęciu: budowa nowego stadionu zimowego, na którym odbędzie się oficjalne otwarcie Igrzysk.

Foto CAF

Serdeczne pozdrowienia dla polskich sportowców

przywieźli goście jugosłowiańscy

WARSZAWA. (Obsl. wł.) Miłych gości, przedstawicieli jugosłowiańskiego sportu, poznaliśmy w środę, na konferencji prasowej w hotelu Bristol. Słusznego wzrostu mężczyzna, w dobrze skrojonym szarym ubraniu — to przewodniczący jugosłowiańskiego Komitetu Olimpijskiego, członek Rady Związku Związków Sportowych Jugosławii — poseł Bakrac. Obok niego usiadła przy stole tow. Sapa — docent Instytutu Kultury Fizycznej. Trzecim z naszych gości był kierownik Związku Sportowego „Partyzant” w autonomiznym okręgu Vojvodina — Sekle. Przybył przed kilkoma dniami do naszego kraju, by zapoznać się z organizacją, budownictwem, rozwojem naszego sportu.

Pierwsze pytania dotyczyły mało u nas znanej struktury sportu jugosłowiańskiego.

Jest ona odmienna niż u nas. Związek Związków Sportowych Jugosławii z zeszłego roku, zawiązek sportowy, jak lekkoatletyczny, pływacki itd. Obok specjalnych związków — strzeleckiego i alpinistycznego — istnieje związek sportowy „Partyzant” (dużyna piłkarska „Partyzant” nie należy do niego, posiadała wcześniej), którego zadaniem jest rozwijanie sportu wśród wszystkich pracujących i młodzieży, a nawet dzieci szkół podstawowych (ale poza godzinami lekcyjnymi). W „Partyzancie” można uprawiać wszystkie dyscypliny sportowe. Najbardziej rozwinięta jest jednak gimnastyka (nie ma specjalnego związku gimnastycznego). Oprócz wyżej wymienionych, tzw. zarejestrowanych związków, organizowaniem wychowania fizycznego zajmują się doradztwo, zakłady pracy, szkoły.

Przynależność do poszczególnej dziedziny sportu jest oczywiście dobrowolna. Związki utrzymują się z własnych dochodów. Pomoc finansowa otrzymuje sport od władz lokalnych, ale tylko jeżeli chodzi o obiekty sportowe.

Obecna struktura organizacyjna sportu jugosłowiańskiego (po reorganizacji) stwarza szerokie pole do inicjatyw działaczom i miłośnikom sportu. Jest ona zdecentralizowana. Poprzedni, silnie scentralizowany system, powodował, że kół sportowe we wszystkich miastach były zależne od decyzji odgórnych i same nie przykładały się zbyt do pracy.

Poseł Bakrac podkreślił bardzo poważną rolę Związku Młodzieży Ludowej Jugosławii — „Omladin” — w rozwoju sportu. W pracy „Omladin” wychowanie fizyczne zajmuje jedno z pierwszych miejsc i tu leży źródło niejedynego sukcesu jugosłowiańskich sportowców.

Omawiając przygotowania do Olimpiady poseł Bakrac stwierdził, że ze względu na trudność finansową do Melbourne pojedzie niewielka grupa sportowców — na pewno piłkarze wodni, kilku lekkoatletów, pływaków. Do dzisiaj jednak nie wiadomo, czy na Letniej Olimpiadzie będą reprezentowali Jugosłowianie.

LONDYN. Przewodnicząca na tournée w Anglii drużyna piłkarska Vassas Budapest spotkała się w pierwszym meczu z II-ligowym zespołem angielskim z zespołu Wensley. Węgrzy odnieśli wysokie zwycięstwo — 7:1 (2:1).

ROKIA. Reprezentacyjne zespoły koszykówki ZSRR i Jugosławii po raz trzeci w Budapeszcie, spotykały się w Plovdiv z drużynami miejscowego Lokomotivu. Pierwsze w historii spotkanie zakończyła dla barw Kulejarskiej wywalczyły kobiety, wygrywając — 80:34 (25:17). W spotkaniu mężczyzn triumfowali gospodarze 78:67 (32:25).

MOSKWA. W VII rundzie międzynarodowego turnieju szachowego kobiet Holu (Polska) przegrała z Stevenson (USA).

WARSZAWA. W godzinach wieczornych 12 bm. rozpoczęły się w Warszawie mistrzostwa świata w podnoszeniu ciężarów. W wadze koguciej reprezentant ZSRR — Słowos uzyskał poza konkursem w wyciekaniu wynik lepszy od rekordu świata — 107,5 kg. W konkursie Słowos uzyskał 107,5 kg.

W wadze najlżejszej okazał się Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

W wadze najcięższej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze ciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg. W wadze superciężkiej zwyciężył Vincel (USA) — 285 kg.

W wadze najlżejszej zwyciężył Vincel (USA) — 102,5 kg. W wadze średniej zwyciężył nowym rekordem świata. Po dwóch konkursach trójbój (wyciekaniu i rwaniu) prowadził Słowos — 285 kg przed Vincel 197,5 kg.

Siatkarze AZS — AWF wyjeżdżają do CSR

WARSZAWA. (Inf. wł.) Przewodniczący i sekretarz AZS — AWF udad się w tych dniach do CSR, gdzie w najbliższym czasie rozegra mecz z reprezentacją akademicką tego kraju. Obok Polaków w spotkaniu ma także wziąć udział zespół akademicki Jugosławii. Jeśli Jugosłowianie nie zawiąda, miast zapowiadane meczu akademików polskich i CSR doszłoby do trójmeczu, który zapowiada się bardzo ciekawie.

W skład reprezentacji AZS — AWF wchodzi: Radomski, Woluch, Poleszczuk, Szupie, Wicel, Szlagor, Mazur, Kendra, Adamczyk, Józwiak, Kalinowski i Tietianiec. Drużynę towarzyszą: trener Kraus, sędzia Stanisławski oraz kierownik zespołu — sekretarz ZG AZS Skorowski. (b)

WARS